

ВИЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФИЦИАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА

№

16.

KURYER WILEŃSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. ВТОРНИКЪ, 25-го Февраля. — 1847 — Wilno. WTOREK, 25-go Lutego.

ВНУТРЕННЯЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 18-го Февраля.

ВЫСОЧАЙШАЯ ГРАМОТА.

БОЖІЕЮ МИЛОСТІЮ

МЫ НИКОЛАЙ ПЕРВЫЙ,
ИМПЕРАТОРЪ И САМОДЕРЖЕЦЪ ВСЕРОССИЙСКОЙ,
и проч., и проч., и проч.

Намъ любезновѣрному подданному, Мингрельскія Земли Князю *Давиду Дадіану* Наша Императорская милость и благоволеніе. Всемилостивѣйше дарованною вамъ, въ прошломъ 1831 году, Грамотою Нашею, признали Мы васъ наследникомъ Высокаго достоинства Князя Мингрельскихъ областей, которыя, по прошенію въ Божь почивающаго дѣда вашего Князя *Григорія Дадіана*, приняты подъ Державу и въ вѣчное подданство Имперіи Нашей. При такомъ изъясненіи къ вамъ благоволенія Нашего имѣли мы въ виду, чтобы Вы подъ руководствомъ Свѣтлѣйшаго Родителя вашего, Князя *Левана Дадіана*, могли сподѣшествовать ему во всемъ, до блага Мингрельскія земли и народа касающемся. А какъ нынѣ Нашему Императорскому Величеству допесено отъ Нашего Генераль-Адъютанта и Намѣстника Кавказскаго Генерала отъ Инфантеріи Князя *Воронцова*, что Свѣтлѣйшій родитель вашъ Князь *Леванъ Дадіанъ* скончался, и что вы, Намъ любезновѣрный подданный, яко законный наследникъ Мингрельскія земли, въ преданности къ Высокому Престолу Нашему оказываете достаточные опыты, то Мы, на точномъ основаніи жалованной покойному дѣду вашему, въ 1804 году, Грамоты, соизволяемъ, утверждаемъ и признаемъ васъ, Нашего любезновѣрнаго подданнаго, Владѣтельными Княземъ Мингрельскихъ областей, и въ знакъ сардарства Всемилостивѣйше пожалованные Свѣтлѣйшему родителю вашему знамя и саблю жалуемъ вамъ и повѣляемъ хранить во славу дома вашего и въ память Нашей Императорской къ вамъ милости и благоволенія. За симъ, въ отеческомъ попеченіи о благѣ всѣхъ подданныхъ Имперіи Нашей, поручаемъ вамъ управлять Мингреліею съ кротостію и правосудіемъ, исполнѣ соответствующими заботливости и намѣреніямъ Нашимъ, и ревностно пещись объ исполненіи всѣхъ видовъ Правительства ко благу народа Мингрельскаго, подтверждая при настоящемъ случаѣ просительныя пункты, которые при первой Всемилостивѣйшей Грамотѣ, покойному дѣду вашему данной, были, по всеподданнѣйшему прошенію его, утверждены и для надлежащаго исполненія оправданы. Торжественно объявляемъ и Императорскимъ Нашимъ словомъ обща-

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 1-8go Lutego.

NAJWYŻSZY DYPLMAT,

Z BOŻEJ ŁASKI

МЫ НИКОЛАЙ ПЕРВЫЙ,

ЦЕСАРЪ И САМОВЛАДЦА ВСЕХЪ РОССІИ

и т. д. и т. д. и т. д.

Намъ миле-вѣрному подданному, земли Мингрельскіей Хіециу *Давидову Дадіанову* Наша Цесарская Яска и зычливість. Наймилостиивѣй наданымъ вамъ, въ року 1831, Дипломатомъ Нашымъ, Узналимы мы наступца Высокаго достоїнства Хіеци провинци Мингрельскихъ, котре, на проше въ Бозу спочывающаго дзида вашаго, Хіеци *Грегора Дадіана*, прыжѣте зосталы подъ берто и въ вѣчне подданство Цесарства Нашаго. Пры такомъ объявленіи дла васъ прычылности Нашеж, миѣлимы на видоку, изхысיע подъ прыводнитвемъ Яśnie Ошвиечанаго оца вашаго, Хіеци *Левана Дадіана*, могли му быѣ помочанымъ въ вшысткѣмъ, ао тылко дотычы добра земли Мингрельскіей и народа. Же, заѣ таѣзъ Нашеж Цесарскіей Мосци доніѣстъ Нашъ Јенерал-Адјутантъ и Наміестникъ Кавказки, Јенералъ *Піечоты Хіаже Воронцовъ*, ізъ Яśnie Ошвиечаны родзие вашъ, Хіаже *Леванъ Дадіанъ*, закінчыѣ жыѣ, і же вы, Намъ миле-вѣрны подданы, jako прывы дзедзие земли Мингрельскіей, даяѣте достатечны дыводы прывзычаныа до Высокаго Трону Нашаго, прыѣто Мы, на сѣисѣй засадзие наданого небосшычкови дзиadowi вашаго въ року 1804. Дипломату, зезваламы, затвирдзямы і uznajemy васъ, Нашаго миле-вѣрнаго подданого, Пануячымъ Хіециемъ провинци Мингрельскихъ, і на знакъ сардарства Наймилостиивѣйш ударовуемы васъ удзіелона Яśnie Ошвиечаному родзиекови вашаго хоругвю і шаблю і розказуемы zachować je дла хвалы дому вашаго і на памятку Нашеж Цесарскіей ку вамъ ласки і прычылности. Прычѣтѣмъ, въ оцѣовскіей троскылivosti о добро вшысткыхъ подданыхъ Цесарства Нашаго, поручамы вамъ зарзядзаніе Мингрелію зъ логодносцію і справділывосцію, зупѣлне одповіданію піечозывитосці і заміаромъ Нашымъ, oraz gorliwe staranie о выпѣлнаніе вшысткыхъ заміарѣвъ Рządu дла добра народа Мингрельскаго, затвирдзаячѣ оѣеченіе прошевы пункты, котре, пры пѣрвшымъ Наймилостиивѣшымъ Дипломате, небосшычкови дзиadowi вашаго наданымъ, быѣ, на најподданіежшю прошею жего, затвирдзены і дла належытего выпѣлнанія прэслане. Урочысיע объявямы і ЦЕСАРСКИЕМъ Нашемъ словемъ прырзекамы, васъ і вшысткѣхъ народѣвъ Мингрельскіихъ, jako вѣрныхъ насшыхъ подданыхъ, і вшысткыхъ прызшыткѣхъ по васъ наступцовѣвъ, засланыа одъ непрыжычавіацѣвъ Нашычхъ. Пѣвны естеамы, же вы і наступцы васы, такъ въ прывзычаныи вашаго до

емъ вамъ и весь народъ Мингрельскій, яко вѣрныхъ Нашихъ подданныхъ, и всѣхъ будущихъ послѣ васъ преемниковъ охранять отъ несприятелей Нашихъ. Мы вѣруемъ, что вы и послѣдники ваши, какъ въ преданности вашей къ Нашему Престолу, такъ и въ точномъ исполненіи обязанностей вашихъ, пребудете непоколебимы. Въ семь надѣяніи и въ залогъ Монаршей къ вамъ и Княжеству Мингрельскому милости, дана сія Императорская Наша Грамота за собственноручнымъ Нашимъ подписаніемъ и съ приложеніемъ Государственной печати. Въ С. Петербургѣ, Полюбры тридцатаго дня, въ лѣто отъ Рождества Христова тысяча восемьсотъ сорокъ шестое, Царствования же Нашего въ двадцать второй годъ.

На подлинномъ собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО
ВЕЛИЧЕСТВА рукою подписано:

НИКОЛАЙ.

Высочайшимъ Приказомъ, отъ 31 Января, Владѣтеля Мингрелии, Генераль-Майора Князя Дадіана, сынъ Князь Дадіанъ, зачисляется Лейбъ-Гвардіи въ Казачій полкъ, Корнетомъ.

Тифлисъ, 8 Января.

Нашъ пишутъ изъ Владикавказа о новомъ удачномъ поискѣ части гарнизона Ачхоевского Укрѣпленія къ непокорному Чеченскому аулу Илхо-Али, жители коего оказывали неблагонамѣренность и старались вредить мирному населенію и нашимъ командамъ. 28-го Декабря, Подполковникъ Преображенскій, съ шестью ротами, сотнею казаковъ и двумя орудіями, внезапно двинулся въ этотъ аулъ, овладѣлъ онымъ и захватилъ 5 павныхъ, 45 штукъ рогатаго скота и все имущество Чеченцевъ, которые оставили на мѣстѣ пять тѣлъ. Ауль и запасы хлѣба и сѣна все истреблены. Послѣ того отрядъ этотъ возвратился въ укрѣпленіе Ачхоевское, отразивъ успешно нападеніе партіи въ 400 челоуекъ, подъ начальствомъ Магомета Мирзы-Анзорова, на артергардъ и правую дѣль; съ нашей стороны убитъ одинъ и ранено двое нижнихъ чиновъ.

Угрожаемые отовсюду подвижными резервами нашихъ линій и передовыхъ укрѣпленій, Чеченцы, кажется, убѣждаются, что не могутъ долѣе оставаться въ настоящемъ положеніи, и должны или покориться, или выселиться въ горы.

Крѣпость Новороссійская.

20-го Ноября открыта была здѣсь школа для обученія дѣтей туземныхъ жителей; преподаваніе обнимаетъ; Законъ Божій по ученію Магомета, чтеніе и писаніе на Турецкомъ Языкѣ и начальныя основанія ариметики, географіи и исторіи. Число воспитанниковъ полагается на первый случай до 25-ти. По новости этого учрежденія въ кругу полудикаго народа, Черкесы сначала колебались отдавать дѣтей своихъ на воспитаніе въ это заведеніе. Но нѣкоторые изъ почетныхъ лицъ, убѣждаясь въ благотворной цѣли Правительства, рѣшились наконецъ подать въ томъ примѣръ, и должно надѣяться, что это будетъ имѣть вліяніе и на другихъ. Такимъ образомъ, молодое поколѣніе, усвоивъ нравы просвѣщенія, и отставъ отъ суровыхъ и враждебныхъ обычаевъ стараго поколѣнія, будетъ служить звеномъ для постепеннаго сближенія съ нами племень, прибрежныхъ къ Черному Морю.

Варшава, 28 Февраля.

Государь Императоръ, признавая соответственнымъ переимѣнить настоящее названіе Сохачевскаго и Куявскаго уѣздовъ, на названіе городовъ, въ коихъ помѣщаются Уѣздныя ихъ власти, по представленіи Административнаго Совета повелѣть соизволилъ, что бы уѣздъ Сохачевскій именованъ былъ впредъ Лодыкинъ, а Куявскій уѣздъ Броцлавскимъ.

Его Высочество Намѣстникъ Царства, сегодня, ночью, выѣхалъ въ С. Петербургъ.

Нашего Трона, jako też w ścisłym wypełnianiu obowiązków waszych — pozostaniecie niezachwiani. W tej nadziei, w zakład Mонаршей къ вамъ i Хієтву Мингрельскому Іаски, wydany jest niniejszy CESARSKI NASZ Dyplomata z własnoręcznymъ NASZYM podpisem i wyciśnięciem печати Państwa. W St. Petersburgu, dnia trzydziestego Listopada, roku od Narodzenia Chrystusa tysięcznego ośmsetnego czterdziastego szóstego, a Panowania Naszego roku dwudziestego drugiego.

Na oryginalne własną JEGO CESARSKIEJ MOCE
ręką podpisano:

NIKOLAJ.

Przez Najwyższy Rozkaz Dzienny, 31-go Stycznia, Władcy Mingrelji, Generał-Majora Xięcia Dadiana, syn Xięzę Dadian, zaliczony zostaje jako Kornet do Półku Kozackiego Lejb-Gwardyi.

Tyflis, 8 stycznia.

Z Władikaukazu donoszą nam o nowej pomysłuiej wyprawie części załogi Aczchojewskiej, na nieupokorzony auł Czeceński, Hcho-Ali, którego mieszkańcy okazywali złe zamiary i starali się szkodzić osadnikom spokojnym, równie jak i naszym oddziałom. Dnia 28 Grudnia, Podpółkownik *Preobrażenki*, z szczęściu rotami, seciną kozaków i dwoma działami, ruszył niespodzianie do wspomnianego aułu, opanował go, pojmał 5 jeńców, 45 sztuk bydła rogatego i cały dobytek Czeceńców, którzy pozostawili na miejscu pięciu trupów. Auł oraz zapasy zboża i siana zniszczono. Następnie oddział wspomniany wrócił do warowni Aczchojewskiej, odparłszy pomysłuie napad bandy, z 400 ludzi złożonej, pod wodzą Mahomet-Mirzy-Anzoroza, na straż tylną i prawe skrzydło nasze. Z naszej strony jeden żołnierz poległ a dwóch raniono.

Czeceńcy, zagrożeni zewsząd ruchomemi rezerwami naszych linii i przednich warowni, widocznie przekonują się, że nie mogą dłużej pozostać w obecnem położeniu, i że powinni albo ukorzyć się, albo przesiadlić w góry.

Twierdza Noworossyjska.

Dnia 20 Listopada otworzoną tutaj została szkoła dla uczenia dzieci krajowców; nauki wykładane będą następujące: Religija Mahometańska, czytanie i pisanie w języku tureckim i początkowe zasady arytmetyki, geografii i historii. Liczba uczniów na pierwszy raz ogranicza się do 25. Z powodu nowości takowego zakładu, pośród narodu półdzikiego, Czerkiesi początkowo wahali się oddać swe dzieci na wychowanie do wspomnianego instytutu. Ale niektóre z osób znakomitszych, przekonawszy się o dobroczynnym celu Rządu, postanowiły nakoniec dać przykład, i można się spodziewać, że to mieć będzie wpływ i na drugich. Tym sposobem młode pokolenie, przyswoiwszy sobie plody oświaty i odwyknawszy od surowych i nienawistnych obyczajów starego pokolenia, postuży za ogniwo stopniowego zbliżenia się z nami plemion, zamieszkujących brzegi morza Czarnego.

Warszawa, 28 lutego.

Najjaśniejszy PAN uznając właściwym zamienić obecnie nazwanie powiatów Sochaczewskiego i Kujawskiego, na odpowiednie nazwisku miast, w których znajdują się ich władze powiatowe, na przedstawienie Rady Administracyjnej rozkazać raczył: iżby powiat Sochaczewski nazywany był odtąd Łowickim, a powiat Kujawski Włocławskim.

JO. Xięzę Namiestnik Królestwa wyjechał dzisiejszej nocy do Petersburga.

ИНОСТРАННЫЕ ИЗВѢСТІЯ

Франція

Парижъ, 15 Февраля.

Споръ Г. Гизо съ англійскимъ посланникомъ, лордомъ Норманби, и отсюда возобновившіяся недоразумѣнія обоихъ кабинетовъ составляютъ сегодня главнѣйшій предметъ журнальныхъ разсужденій. Въ рѣчи своей, произнесенной 5 с. м. въ палатѣ депутатовъ, Г. Гизо, говоря о своихъ совѣщаніяхъ съ англійскимъ посланникомъ, по предмету испанскихъ бракосочетаній, упрекалъ его въ неопредѣлительности одной его дѣшеи, представленной англійскому парламенту, въ коей посланникъ описываетъ своему правительству изустный свой разговоръ съ Г. Гизо, приводя собственныя его слова. Оскорбленный этимъ лордъ Норманби, тотчасъ послѣ этого засѣданія палаты, отправилъ курьера въ Лондонъ, съ письмомъ къ лорду Пальмерстону, въ коемъ, вопреки увѣреніямъ Г. Гизо, подтверждаетъ точность своихъ донесеній. Лордъ Пальмерстонъ съ своей стороны, коему, подробное объясненіе политики и поведенія вигскаго кабинета по предмету испанскихъ бракосочетаній, заключающееся въ той же рѣчи Г. Гизо, также не понравилось, отвѣчалъ немедленно лорду Норманби, и увѣрялъ его, „что правительство питаетъ совершенное довѣріе къ точности его донесеній, и что *служившее на засѣданіи палаты депутатовъ, 5 с. м., нисколько не измѣнитъ убѣжденія сего же правительства, что донесеніе его о разговорѣ съ Г. Гизо было совершенно вѣрно.*“ Сей отвѣтъ и письмо лорда Норманби равномерно представлены англійскому парламенту, а въ то же время лордъ Пальмерстонъ предложилъ англійскому посланнику въ Парижѣ, чтобы онъ, для избѣжанія впредь подобныхъ недоразумѣній, всѣ сношенія съ французскимъ кабинетомъ отнынѣ производилъ письменно. Общественные слухи преувеличили сіе дѣло до такой степени, что вчера распространился паническій страхъ на биржѣ, при извѣстии, что лордъ Норманби прекратилъ всѣ официалныя сношенія съ Г. Гизо, и получилъ уже отъ своего правительства желаемое отозваніе отъ посольскаго своего поста въ Парижѣ. При томъ, продолжаютъ носиться слухи о должностной произойти вскорѣ перемѣнѣ французскаго кабинета, которые находятъ даже нѣкоторое основаніе въ совѣщательной залѣ палаты депутатовъ. По симъ слухамъ, Г. Гизо выйдетъ изъ министерства, герцогъ Броли будетъ президентомъ, графъ Дюшатель министромъ иностранныхъ дѣлъ, а Г. Геберъ—юстиціи. Сіе событіе имѣетъ быть слѣдствіемъ переговоровъ, веденныхъ въ Лондонѣ при посредствѣ бельгійскаго Короля, съ цѣлюю возстановить, согласно. Г. Гизо и лордъ Пальмерстонъ выйдутъ, какъ слышно, оба изъ состава министерствъ, но французскій министръ—двумя недѣлями прежде англійскаго. Впрочемъ это только слухи, занимающіе нынѣ публику обоихъ столицъ и государствъ, но изъ нихъ еще ничего достовернаго заключить не льзя.

— Говорятъ, что маршалъ Сульть можетъ ускорить министерскій переломъ, такъ какъ онъ намѣренъ подать въ отставку.

— Друзья Г. Тьера увѣряютъ, что одинъ только онъ можетъ осуществить примиреніе Англійи съ Франціею. Вѣроятному вступленію въ кабинетъ Гг. Тьера и Моле препятствуетъ то, что ни тотъ, ни другой не хотятъ уступить другъ другу министерства иностранныхъ дѣлъ.

— Въ жур. *Epoque*, описывая послѣдній балъ у герцога Немурскаго, разсказываютъ, что всѣ мужчины были въ бѣлыхъ галстукахъ, въ короткихъ бѣлыхъ панталонахъ, шелковыхъ чулкахъ, башмакахъ съ пряжками однимъ словомъ были въ нарядахъ минувшаго столѣтія, и что одинъ только изъ гостей находился въ обыкновенномъ черномъ платьѣ, съ чернымъ платкомъ на шеѣ. Гость сей былъ Г. Тьеръ, который передъ высокимъ хозяиномъ извинился тѣмъ, что такъ какъ Король, сколько разъ изволилъ принимать его, всегда видалъ его въ такомъ платьѣ, то онъ опасался сдѣлать какое либо не приличіе, являясь въ другомъ костюмѣ въ покояхъ герцога.

— Въ *Presse* и *Constitutionnel* утверждаютъ, что и Пруссія въ отношеніи испанскаго престолонаслѣдія, въ случаѣ, если бы Королева Изабелла не оставила потомства, объявить требованія въ томъ же духѣ какъ и Англія, а въ послѣднемъ жур. полагаютъ, что и Австрія сдѣлаетъ тоже.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Франція

Парижъ, 15 лютего.

Споръ P. Guizota z Posłem angielskim Lordem Normanby, i ztąd zajętzone na nowo nieporozumienia obu gabinetów, są dziś głównym przedmiotem dzienników. W mowie swęj, mianej d. 5 t. m. w Izbie Deputowanych, P. Guizot mówiąc o konferencyach swych z Posłem angielskim, w przedmiocie małżeństw hiszpańskich, zarzucił niedokładność jedną jego depeszy, złożonej w Parlamencie angielskim, a w której Poseł opisuje rządowi swemu ustną rozmowę którą miał z P. Guizotem, i własne słowa jego przytacza. Obrażony tѣm Lord Normanby, natychmiast po tѣm posiedzeniu Izby, wyprawił gońca do Londynu, z pismem do Lorda Palmerstona, w którym, wbrew twierdzeniom P. Guizota, przy dokładności uprzednich swych doniesień ob staje. Lord Palmerston ze swojej strony, któremu szczegółowe wyjaśnienie polityki i postępowania gabinetu Wigów w przedmiocie małżeństw hiszpańskich, w tejże mowie P. Guizota zawarte, nie było również do smaku, odpowiedział niezwłocznie Lordowi Normanby, zapewniając go najmocniej: „że rząd polkłada zupełną ufność w dokładności jego doniesień, i że to, co zaszło na posiedzeniu Izby Deputowanych d. 5 t. m. nie zmienia wcale przekonania tegoż rządu, że doniesienie jego o rozmowie z P. Guizotem było zupełnie prawdziwe.“ Odpowiedź ta i list Lorda Normanby złożone zostały również w Parlamencie angielskim, a w tymże czasie Lord Palmerston zalecił angielskiemu Posłowi w Paryżu, aby dla uniknięcia nadal podobnych zatargów, wszystkie odtąd konferencye z gabinetem francuzkim odbywał tylko na piśmie. Więść publiczna powiększyła tę rzecz do tego stopnia, iż wczoraj strach paniezny rozszerzył się na giełdzie, na wiadomość, że Lord Normanby zerwał całkiem urzędowe stosunki z P. Guizotem i otrzymał już od rządu swojego żądane odwołanie z poselskiej swęj posady w Paryżu. Obok tego nie przestają krążyć pogłoski o mającej zajść wkrótce zmianie gabinetu we Francyi, i znajdują nawet niejaką wiarę w konferencyonalnej sali Izby Deputowanych. Podług tych wieści, P. Guizot wyjdzie z ministerstwa, Xiążę Broglie będzie Prezesem gabinetu, Hr. Duchatel Ministrem spraw zagranicznych, Hr. Montalivet spraw wewnętrznych, a P. Hebert sprawiedliwości. Wypadek ten ma być skutkiem układów, prowadzonych w Londynie, za pośrednictwem Króla Belgijskiego, w celu przywrócenia „serdecznego porozumienia.“ P. Guizot i Lord Palmerston wyjdą oba, jak słysząc, z ministerstwa, ale Minister francuzki dwoma tygodniami wprzód niż angielski. Zresztą są to tylko pogłoski, które zajmują obecnie publiczność obu stołic i krajów, ale z których nic jeszcze pewnego rokować nie można.

— Mówią, że Marszałek Soult może przyspieszyć przesilenie ministeryalne przez podanie się do dymissji.

— Przyjaciele P. Thiers oświadczają, że jeden tylko Thiers może uskutecznić pojednanie Anglii z Francją. Prawdopodobnemu atoli wstąpieniu do gabinetu P. Thiers i Molé stoi na przeszkodzie to, że żaden z nich nie chce drugiemu odstąpić wydziału spraw zagranicznych.

— Dziennik *Epoque* opisując ostatni bal u Xięcia Nemours, opowiada, że wszyscy mężczyźni mieli białe chustki na szyi, krótkie białe spodnie, jedwabne pończochy, trzewiki ze sprzączkami, jednym słowem byli w stroju przeszłego wieku, i że jeden tylko z gości znajdował się w zwykłym czarnym ubiorze i z czarną chustką na szyi. Gościem tym był P. Thiers, który uniewinnił się tѣm przed dostojnym gospodarzem, że ponieważ Król, ilekroć racył go przyjmować, zawsze go widywał w takim ubiorze, lękał się przeto popełnić pewnie nieprzywitości, ukazując się inaczej na pokojach Xięcia.

— *Presse* i *Constitutionnel* donoszą, że Prussy, względem następstwa tronu hiszpańskiego, na przypadek gdyby Królowa Izabella nie zostawiła potomstwa, miały się oświadczyć w tym samym duchu co Anglia, a ostatni dziennik mniema, że i Austria też samo uczyni.

— По уверению врачей, герцогиня Монпансьерская три уже месяца как находится в состоянии беременности; это известие принято в Тульери не без опасений, ибо известие, будто бы и Испанская Королева находится в таком же состоянии, не подтверждается, и потому испанский вопрос о престолонаследии вскорь может сделаться весьма важным.

— В дипломатических собраниях утверждают, будто бы лорд Пальмерстон объявил, что Англия готова признать права графа Монтемолина на испанский престол.

— Морской министр получил донесения от губернатора французских владений в Океании, поступающих по 5 Октября. Из сих донесений видно, что с Июня по означенное число Октября месяца, туземцы не предпринимали неприятельских действий. Сообщения между Папеити и нашими укреплениями были совершенно безопасны. Союзные с нами островитяне делали вылазки против мятежников, обитающих на равнинах, и захватили 60 пленных в том числе 4-х начальников, из коих одного можно почитать весьма важным для нас лицом: он еще до обнародования французского протекторства отзывался неприязненно относительно Франции. Большое число пленных, по изъявлении покорности, отпущено было на волю. Губернатор надеялся, что умножение французских сил произведет на островитян сильное впечатление, и был уверен, что сопротивление прекратится; как только они увидят бесполезность оного. При том губернатор в присылках подкреплений устремлял и ту пользу, что жители преданных Французам не станут бояться будущей своей участи.

— В прошлую Субботу скончался здесь, 74 лет от роду, баронъ Паке, старший хирургъ Короля и членъ медицинской коллегіи.

— На днях скончалась здесь супруга известнаго писателя, виконта Шатобріана, на 73 году жизни.

16 Февраля.

Палата перовъ передала комисіямъ два представленные ей проекта законовъ, утвержденные палатою депутатовъ, а именно, о торговлѣ хлѣбомъ и о пособіи въ 2 мил. фр. для благотворительныхъ заведеній.

— Бюджетная комиссія палаты депутатовъ избрала большинствомъ 15-ти голосовъ противъ 3-хъ, докладчикомъ Г. Биньона.

— Въ журналѣ *Esprit public* пишутъ, что по донесенію графа Брессона, при Мадридскомъ дворѣ возникли большія недоразумѣнія. Супругъ Королевы Изабеллы недоволенъ своимъ положеніемъ, потому что Королева желаетъ во всемъ поступать только по своей волѣ. Кажется, что Королева Христина, если не она сама возбудила эти ссоры, снова поступитъ въ этомъ случаѣ рѣшительно.

— Говорятъ, что изъ Туниса получены важныя депеши. Бей представляетъ неприятное свое положеніе въ отношеніи къ Португальцѣмъ, съ тѣхъ поръ, какъ былъ принятъ во Франціи, какъ удачный владѣтель, и потому проситъ, чтобы эта держава признала его независимымъ, какъ Г. Гизо и обѣщала ему это.

— Мы недавно сообщили, что Тунисскій Бей подарилъ Французамъ гранитную пирамиду изъ окрестностей Александріи, известную подъ именемъ *Иглы Клеопатры*. Удивительно, пишетъ одинъ изъ фельетонистовъ, что эту же иглу Бей предложилъ было египетскому Вице Королю для подарка Англіи; но перевезеніе оной откладывали отъ времени до времени, и наконецъ совершенно оставили. Теперь любопытно, знать кто получитъ этотъ подарокъ.

— Въ Тулонѣ замѣтно необычайное движеніе. Войска, стоявшія въ окрестностяхъ этого города перевезены на пароходномъ фрегатѣ *Orenoko* въ Африку; на корветѣ *Infèrnal* отправляютъ 550 чел., а на фрегатѣ *Albatros* отправляется изъ Поръ-Вандръ 1,000 чел. въ Ораль. Несколько кораблей снаряжаютъ для перевоза ожидаемыхъ войскъ. Начальники отрядовъ уже назначены. Пароходный фрегатъ *Velocè* назначенъ для занятія поста въ виду Туниса, чтобы такимъ образомъ возстановить постоянное сообщеніе между сею гаванью и Боною. Говорятъ, что съ наступленіемъ весны отправится подъ Тунисъ часть эскадры. Вооруженіе линійныхъ кораблей *Hercule* и *Jemmapes* производится съ большою поспѣшностію.

— Сулейманъ Паша, Турецкій посланникъ въ Парижъ, давалъ музыкальный вечеръ, на которомъ нахо-

— Według oświadczenia lekarzy, Xiężna Montpensier ma być w 3-m miesiącu brzemienności, a ta okoliczność nie bez obawy przyjęta została w Tuileryach; lękają się bowiem, aby teraźniejszy stan rzeczy przez to się nie pogorszył; tém bardziej, iż wiadomość, że i Królowa Izabella w podobnym znajduje się stanie, ma się nie potwierdzać, a tym sposobem kwestya hiszpańskiego następstwa tronu, w bliższej przyszłości wielkiego nabrać może znaczenia.

— W salonach dyplomatycznych utrzymują, że Lord Palmerston oświadczył, iż Anglia gotowa jest uznać prawa Hr. Montemolin do tronu hiszpańskiego.

— Minister marynarki i osad otrzymał rapporta od Gubernatora posiadłości francuzkich w Oceanii, dochodzące do 5-go października. Z tych dowiadujemy się, że od miesiąca Czerweca aż do dnia pomienionego, krajowcy nie wznowili kroków nieprzyjacielskich. Związki między Papeiti a naszymi warunkami stanowiskami były zupełnie zabezpieczone. Sprzymierzeni z nami wyspiarze, w wycieczkach swoich przeciw rokoszanom, osiedlonym w dolinach, pojмали 90-ciu jeńców, między którymi znajduje się czterech naczelników; jeden z tychże bardzo jest dla nas ważnym, gdyż jeszcze przed ogłoszeniem protektoratu okazywał jawną nieprzyjaźń jku Francuzi. Większa część tych jeńców, po zupełnem poddaniu się naszym władzom, na wolność puszczoną została. Gubernator rachował wiele na wpływ moralny, jaki sprawi na wyspiarzach pomnożenie sił francuzkich, będąc przekonanym, że opór tém prędzej ustanie, im widoczniej okaże się jego niemoc. Upatrywał także w nadesłaniu posiłków i te korzyści, że Indianie, pozostali wiernymi Francuzom, mniejby się o los przyszły troszczyli.

— Onegdaj zakończył życie, w 74 roku wieku swego, Baron Pasquier, pierwszy chirurg Królewski i członek kolegium medycznego armii.

— Wice-Hrabina Chateaubriand, małżonka sławnego pisarza, umarła tu przed kilku dniami, w 73 roku życia swego.

Dnia 16 lutego.

Izba Parów przesłała komisjiomъ dwa przełożone jej projekta do prawa, uchwalone przez Izbę Deputowanych, to jest: o handlu zbożowym i udzieleniu wsparcia zakładom dobroczynnym, w ilości dwóch milionów fr.

— Komisya budżetowa Izby Deputowanych obrała swoim sprawozdawcą P. Bignon, 15 głosami przeciw 3.

— Dziennik *Esprit public* donosi, że według depeszy Hr. Bresson, mają na dworze Madryckim panować wielkie nieporozumienia. Małżonek Królowej Izabelli bardzo jest niezadowolony ze swego położenia, Królowa bowiem chce we wszystkim mieć swoje wolę. Zdaje się, że Królowa Krystyna znowu stanowczo wystąpi w tém zdarzeniu, jeżeli sama nawet tych nieznośności nie wzbudziła.

— Z Tunetu miały nadejść ważne depesze, które P. Guizot nowe kłopoty gotują. Bей bowiem wystawiając swoje przykre względem Partji położenie, od czasu jak był we Francji przyjmowany jako udzielny władca, prosi ażeby to mocarstwo uznało otwarcie jego niezależność, jak mu to P. Guizot przyrzekał.

— Doniesieniem było niedawno, że Bей tunetański ofiarował narodowi francuzkiemu w podarunku piramidę granitową z okolic Alexandrii, znaną pod nazwiskiem *Igły Kleopatry*. Dziwna, mówi jeden z felietonistów, że też samę Iglę Bей ofiarował był przed kilku laty Wice-Królowi Egiptu, w podarunku dla Anglii, ale przewiezienie jej odkładane było od czasu do czasu, aż uareszcim zupełnie nieuchanie zostało. Ciekawa rzecz teraz, komu się ten podarunek dostanie.

— W Tulonie panuje ruch nadzwyczajny. Fregata parowa *Orenoko* przewieźla już do Afryki wojska stojące w okolicach tego miasta, korwetą *Infèrnal* zabiera 550 ludzi, a fregata *Albatros* odwiezie 1,000 ludzi z Port Vendres do Oranu. Kilka innych okrętów przygotowują do przewozu wojska nadejść mającego; dowódców już przeznaczono. Parowa fregata *Velocè* ma się udać na zajęcie stanowiska pod Tunis, dla przywrócenia regularnej służby korespondencyjnej między tym portem i Boną. Słychać, że część eskadry ma się udać na wiosnę pod Tunis. Uzbrojenie okrętów liniowych *Hercule* i *Jemmapes* idzie z wielkim pośpiechem.

— Sulejman-Basza, Posel turecki w Paryżu, dawał wielką zabawę muzyczną, na której znajdowali się wsz-

— Новый англійскій министр при португальскомъ дворѣ, сэръ Гамильтонъ Сеймуръ, отплылъ, третьяго дня, изъ Портсмута, на пароходъ *Medea*, который перевезетъ его вмѣстѣ съ семействомъ въ Лиссабонъ.

— Въ *Morning-Chronicle* сообщаютъ, что карлистскіе генералы Кабрера и Элио находятся на пути въ Лондонъ, съ цѣлю получить здѣсь отъ графа Монтемолина рѣшительныя инструкціи, предъ появленіемъ въ головѣ движенія, которое должно послѣдовать въ Испаніи.

15 Февраля.

Настоящее положеніе партій въ парламентѣ совершенно ново, и потому неудобно для описанія, а послѣдствій совѣщаній ни какъ не лзя предвидѣть. Прежде, когда палата раздѣлялась на торисовъ и виговъ, съ незначительнымъ отбѣнкомъ радикаловъ, при каждомъ данномъ обстоятельстве можно было почти съ достовѣрностію исчислить количество голосовъ въ пользу и противъ каждаго билля; нынѣ же результатъ баллотировки болѣе или менѣе сомнителенъ. И такъ, кромѣ партіи собственно министерской, существуетъ по крайней мѣрѣ еще три группы, коихъ нельзя назвать, такъ какъ ихъ названіе зависитъ отъ обстоятельствъ. Во-первыхъ, есть протекціонисты, то есть Торы, требующіе прежнихъ пошлинъ съ зернового хлѣба, кои подають голоса въ верхней палатѣ вмѣстѣ съ лордомъ Станлеемъ, а въ нижней съ лордомъ Бентинкомъ; есть Пилисты, безусловно подчиняющіеся мнѣнію сэръ Р. Пила, состоящіе изъ Торисовъ и Виговъ; есть, наконецъ, ирландская партія, члены коей составляютъ внутренніе раздоры, съ цѣлю образовать единодушную національную партію. Самою недоброжелательною партіею въ отношеніи теперешняго кабинета, можетъ почитаться партія протекціонистовъ; она желала сперва отметить за уничтоженіе пошлины съ хлѣба, тѣмъ же оружіемъ, то есть, довести законъ до крайности, и предложить проектъ объ отбѣнѣ пошлины съ солода (*malttax*), что могло бы сдѣлать ее популярною. Но болѣе умѣренныя члены партіи удержали своихъ аристократическихъ товарищей отъ сего ультрадемократическаго скачка, который могъ подвергнуть государство потерѣ 5 милліоновъ фунт. стерл. дохода. Относительно Пилистовъ можно сказать, что они, равно какъ и ихъ начальникъ, благопріятствуютъ, по видимому, кабинету, и по многимъ вопросамъ вѣрно поддерживаютъ большинство онаго. Изъ всѣхъ партій, ирландская, быть можетъ, представитъ самыя важныя затрудненія, но она не довольно сильна, и не въ состояніи поколебать существованіе кабинета, впрочемъ за всякое содѣйствіе, которое ему окажетъ, вѣрно, будетъ требовать большаго вознагражденія.

— Донесенія, полученныя изъ разныхъ мѣстъ Ирландіи, не могутъ быть печальны. Смертность въ слѣдствіе голода и лихорадокъ свирѣпствуетъ до небрежности. Въ нѣкоторыхъ округахъ настоящая смертность производитъ болѣе сильныя опустошенія, чѣмъ могла бы причинить самая злокачественная холера. Въ Бантри, въ продолженіе однихъ сутокъ, скончалось 14-ть человекъ голодною смертію.

— Пятая пробная поѣздка ость-индской почты, оказалась снова въ пользу Триеста; теперешняя поѣздка была самая важная, ибо первыя три не имѣли никакого результата; но одержанная, при сей пятой, поѣздка рѣшаетъ вопросъ въ пользу Триеста.

16 Февраля.

Третьяго дня, въ Букингамскомъ дворцѣ, былъ большой выходъ; того же дня было засѣданіе совѣта, на которомъ присутствовали всѣ министры.

— Въ нижней палатѣ происходили вчера пренія о биллѣ лорда Георга Бентинка, но были отложены до слѣдующаго засѣданія. Всѣ были удивлены тѣмъ, что Джонъ О'Коннелъ защищалъ билль, утверждалъ, что только эта мѣра доставитъ постоянную работу народу.

— Министры представили въ нижнюю палату военный бюджетъ на 1847—1848 годы. Бюджетная сумма составляетъ 6,275,074 фунт. стерл., то есть 192,173 болѣе, чѣмъ въ прошломъ году. Армія въ Англіи и Индіи имѣетъ состоять изъ 138,895 чел., то есть 210 менѣе, чѣмъ нынѣ. Для флота кабинетъ требуетъ 7,561,876 фунт. стерл., или 77,325 болѣе, чѣмъ теперь.

— Говорятъ, что Донъ Мигуэль находится въ Лондонѣ, и слухамъ этмъ вѣрили на биржѣ.

— Лорды казначейства постановили впускать въ англійскія гавани, безъ карантина, суда приходящіе изъ Турціи и Чернаго моря съ хлѣбомъ.

— Sir Hamilton Seymour, nowy Minister angielski przy dworze portugalskim, odplynął onegdaj z Portsmouth na parostatku *Medea*, który go wraz z rodziną ma odwiedzić do Lizbony.

— Z korespondencyi gazety *Morning-Chronicle* dowiadujemy się, że Jenerałowie Karlistowscy: Cabrera i Ello znajdują się w drodze do Londynu, w celu otrzymania od Hr. Montemolin stanowczych instrukcyi, nim staną na czele poruszenia, które ma nastąpić w Hiszpanii.

Dnia 15 lutego.

Obecne położenie stronnictw w Parlamencie jest zupełnie nowe i przeto niełatwo dające się oznaczyć, a same wypadki sessyi niepodobne prawie do przewidzenia. Dawniej, kiedy Izba dzieliła się tylko na Torysów i Wigów, z małym odcieniem Radykalistów, w każdej danej okoliczności można było prawie z pewnością wyrachować liczbę głosów za i przeciw każdemu bilowi; dziś wypadek każdego głosowania jest mniej więcej niepewny. I tak, oprócz właściwego stronnictwa ministeryalnego, są najmniej trzy grona, których nie można nazwać, gdyż nazwanie ich zależy od okoliczności. Są naprzód protekcyoniści, to jest Torysowie, obstający za dawnymi cłami od zboża, którzy głosują w Izbie Wyższej z Lordem Stanley, a w Niższej z Lordem Bentinck; są Peeliści, ślepo idący za zdaniem Sir R. Peel, a składający się z Torysów i Wigów; jest nakoniec stronnictwo Irlandzkie, którego członkowie odkładają na stronę wewnętrzne zatargi, dla utworzenia zgodnej partyi narodowej. Najniezwyklejszemu obecnemu gabinetowi jest stronnictwo protekcyonistów; chciało ono z razu zemścić się za zniesienie cła od zboża tymże samym orężem, to jest, posuwając zasadę do ostateczności, wnieść uchYLENIE cła od siodu (*malttax*) co mogłoby uczynić ich popularnymi. Ale umiarkowańsi członkowie tej partyi wstrzymali swoich arystokratycznych kolegów od tego ultra-demokratycznego wysoku, który mógł narazić kraj na utratę za jednym razem 5 milionów f. szt. dochodu. Co do Peeliistów, ci, równie jak i ich naczelnik, zdają się dość sprzyjać gabinetowi i w wielu zadaniach przyłożą się zapewne do utrzymania jego przewagi. Ze wszystkich stronnictw, irlandzkie najwięcej może będzie stawiało trudności, ale nie jest dość liczne, iżby mogło zachwiać istnienie gabinetu, wszelką zaś pomoc, jaką mu udzieli, drogo zapewne każe sobie opłacać.

— Wiadomości otrzymywane z różnych punktów Irlandyi, są coraz bardziej zasmucające. Śmiertelność w skutku głodu i zaraźliwe gorączki szerzą się donie uwierzenia. W niektórych powiatach plaga ta porywa więcej ofiar, niż w czasie gdy cholera grasowała z całą wściekłością. W Bantry, w ciągu jednego dnia, 14 osób umarło z głodu.

— Piąta próba jazdy Wschodnio-Indyjskiej poczty wypadła znów na korzyść Tryestu. Ta jazda była najważniejszą; piérwsze trzy nie miały żadnego rezultatu, ale zwycięstwo przy piątój, rozstrzyga tę kwestję stanowczo na korzyść drogi przez Niemcy.

Dnia 16 lutego.

Onegdaj były u Królowej wielkie pokoje, w pałacu Buckingham; tegoż samego dnia, odbyła się rada gabinetowa, na której znajdowali się wszyscy ministrowie.

— W Izbie Niższej toczyły się wczoraj rozprawy nad bilem Lorda Jerzego Bentinck, ale i znówu jeszcze odroczone zostały. Z powszechnym podziwieniem, John O'Connell wystąpił za bilem utrzymując, że ten jedynie środek trwałe zatrudnienie ludowi zapewnić może.

— Ministrowie złożyli Izbie Niższej budżet wojskowy na lata 1847—48. Summa żądana wynosi 6,275,074 funt. szt., to jest o 192,173 więcej jak w roku zeszłym. Armia tak w Anglii jako i w Indyach ma wynosić 138,895 głów, zatem o 210 mniej jak liczy obecnie. Na flotę potrzebuje gabinet 7,561,876 funt. szt., czyli o 77,325 więcej jak teraz.

— Mówią tu, że Don Miguel znajduje się w Londynie, a pogłoska ta zyskała wiarę na giełdzie.

— Lordowie skarbu postanowili przypuszczać do portów angielskich bez kwarantany, okręty przybywające ze zbożem z Turcyi i Czarnego morza.

— Так называемая Ирландская партия, состоящая из перов и членов нижней палаты этого края, продолжает собираться с большою точностию на свои заседания, в коих разсматривает мѣры предлагаемыя для сей страны. Вчера были пренія по проекту о бѣдныхъ, но ничего въ этомъ отношеніи не рѣшено.

Бельгія.

Брюссель, 20 Февраля.

На предпоследнемъ засѣданіи палаты представителей говорено было о изобрѣтеніи Г. Геке, который такъ удовлетворительно рѣшилъ вопросъ о воздухоплаваніи. Изобрѣтатель представилъ въ палату отчетъ по сему предмету Парижской академіи наукъ, что подало поводъ Г. Дюмотрье обратить на него вниманіе цѣлаго края. После приговора ученаго собранія въ свѣтъ (сказалъ ораторъ) мы должны радоваться, что это славное открытіе сдѣлано Бельгійцемъ. Правда, что вопросъ о воздухоплаваніи еще не рѣшенъ окончательно, но оно сдѣлало исполнскіе успѣхи, и я предлагаю, чтобы палата, въ доказательство своей признательности, передала этотъ отчетъ, вмѣстѣ съ отзывомъ, къ которому онъ приложенъ, министру внутреннихъ дѣлъ. Палата приняла это предложеніе единогласно.

— Докладъ объ усиленіи числа членовъ палаты представителей уже представленъ въ оную. Пренія о законѣ по сему предмету начнутся немедленно по рѣшеніи очередныхъ дѣлъ.

Испанія.

Мадридъ, 3 Февраля.

Министры представили вчера конгрессу всю переписку, происходившую между Г. Истурисомъ и англійскимъ посланникомъ, Г. Бульверомъ, по предмету бракосочетанія Инфантины съ герцогомъ Монпансіерскимъ.

— Здѣсь никто не вѣритъ въ прочность новаго кабинета, который весьма не чуждъ стихій предшествовавшаго. Сотомайоръ совершенно преданъ Королеви Христинѣ, и онъ съ Г. Сантилианомъ, министромъ финансовъ, до того раздѣляетъ мнѣніе Г. Мона, бывшаго министра финансовъ, что всѣ финансовыя проекты соображаются и одобряются по предварительному сношенію съ послѣднимъ. Новые министры, люди достопочтенные, честные, но имъ недостаетъ дѣятельной силы, и ни одинъ изъ нихъ не имѣетъ довольно твердости характера для того, чтобы положить преграду вліянію Королевы Христины. А чѣмъ болѣе уменьшается число способныхъ мужей, которые еще желаютъ подчиниться волѣ Королевы родительницы, тѣмъ усерднѣе она старается о возвращеніи въ кабинетъ Г. Мона, Пидала и Армеро. Въ страсти этой знаменитой особы вмѣшиваться во все заключается нынѣ главное затрудненіе правительства.

— Между членами королевскаго семейства все еще продолжают недоразумѣнія, на балѣ, данномъ во дворцѣ, 27 Января, не былъ ни Король, ни его братья. И съ ними находится въ несогласіи Королева Христина, такъ какъ она при дворѣ не хочетъ признавать ни какой другой воли, кромѣ собственной своей.

— Утверждаютъ, что инфантина Лудовика-Терезія, третья дочь инфанта Донъ Франциско-а-Паула, имѣетъ сочетаться бракомъ съ герцогомъ Сеса, молодымъ человекомъ, не отличающимся ни какими достоинствами, кромѣ развѣ того, что онъ потомокъ знаменитаго Гонзалва Кордуанскаго. Этотъ бракъ имѣетъ состояться 10 числа с. м. Говорятъ также, что инфантъ Генрихъ, братъ Король, сочетается бракомъ, въ то же время, съ дочерію д угаго испанскаго графа, и сверхъ сего, возобновляется слухъ, будто бы самъ инфантъ Донъ Францискъ-а-Паула, отецъ Короля, ищетъ руки вдовы знаменитаго въ свое время испанскаго политика. Здѣшніе журналы относятъ къ вліянію французскаго двора снн не соответственные браки семейства Донъ Франциска, которое нынѣ стоитъ столь близко къ испанскому престолу; ибо французскій дворъ хорошо знаетъ, что мнѣніе гордыхъ испанцевъ всегда болѣе благопріятствовало чужестранному принцу, хотя бы онъ происходилъ отъ орлеанскаго дома, чѣмъ потомку одного изъ членовъ семейства инфанта Донъ Франциска, рожденному въ супружествѣ съ частнымъ лицомъ; или другими слова: что дѣти герцога и герцогини Монпансіерскихъ имѣли бы

— Stronnictwo tak zwane Irlandzkie, złożone z Parów i członków Izby Niższej z tego kraju, odbywa najregularniej swoje posiedzenia, na których rozbiera środki proponowane dla téj wyspy. Wczoraj rozprawiano długo nad prawem o ubogich, ale nic nie postanowiono.

БЕЛГІЯ.

Bruzella, 20 stycznia.

Na przedostatniem posiedzeniu Izby Reprezentantów mówiono o wynalazku P. Hecke, który tak szczęśliwie rozwiązał zadanie o żegludze napowietrznej. Wynalazca przesłał Izbie sprawozdanie w tym przedmiocie Parzyckiej Akademii umiejętności, co dało powód P. Dumortier do zwrócenia nań uwagi całego kraju. „Po wyroku stanowczym (rzekł mowca) najuczestszego towarzystwa w świecie, powinniśmy sobie wieszować, że Belgijczyk tak znakomite zrobił odkrycie. Wprawdzie, żeglarstwo napowietrzne nie jest jeszcze ostatecznie rozstrzygnięte, jednakże musimy przyznać, że zrobiło postęp olbrzymi; proponuję zatem, aby Izba, na dowód swęj wdzięczności, przesłała to sprawozdanie, razem z towarzyszącem pismem, Ministrowi spraw wewnętrznych.“ Izba poparła ten wniosek i jednomyślnością uchwaliła.

— Już złożono Izbie Reprezentantów sprawozdanie o pomnożeniu członków tejże Izby. Rozprawy nad projektem do prawa w tym przedmiocie, rozpoczną się zaraz po załatwieniu spraw, przypadających z porządku dziennego.

ИЗРАИЛІА.

Мадридъ, 3 лутега.

Министрове зложили вчорай конгрессови wszystkie korespondencye, jakie miały miejsce między P. Isturiz a Posłem angielskim, P. Bulwer, w przedmiocie zamężcia Infantki z Xięciem Montpensier.

— Nikt tu nie wierzy w trwałość nowego gabinetu, który obejmuje nie mało podanъ z poprzedniego. Sotomayor jest całkiem uległy Królowej Krystynie, a obaj z P. Santilan, Ministrem skarbu, tak są jednego zdania z P. Mon, bytym Ministrem skarbu, że wszelkie projekta finansowe zawsze pierwój roztrząsane są i decydowane za porozumieniem się z nim. Nowi Ministrowie są to ludzie zaci, uczciwi, ale zhywa im na silę czynnej, i żaden z nich nie posiada dość stałego charakteru, aby położyć tamъ wpływowi Królowej Krystyny. Im bardziej zaś zmniejsza się liczba zdolnych mężów, chcących jeszcze ulegać jej woli, tém gorliwiej stara się ona o przywrócenie do gabinetu panów: Mon, Pidal i Armero. W niepohamowanej żądzy téj znakomitej niewiasty mięszania się do wszystkiego, leży teraz główna trudność rządu.

— Pomiędzy członkami rodziny Królewskiej panuje ciągle nieporozumienie; na balu danym w pałacu d. 26 stycznia nie ukazał się Król, ani żaden z braci jego. I z nimi bowiem poróżniła się Królowa matka, niechcąca znosić na dworze żadnej innej woli prócz swojej.

— Zapewniają, że Infantka Ludwika Teresa, trzecia córka Infanta Don Franciszka de Paula, pojąć ma za małżonka Xięcia Sesa, młodzieńca nieodznaczającego się wcale żadnemi przymiotami, prócz chyba że jest potomkiem sławnego Gonzalwa z Korduby. Ślub ma się odbyć d. 10 h. m. W tymże czasie, Infant Henryk, brat Króla, poślubi sobie córkę innego Granda hiszpańskiego; a nadto wznawia się pógłoska, że sam Infant Franciszek de Paula, ojciec Króla, stara się o rękę wdowy po pewnym sławnym w swoim czasie polityku hiszpańskim. Dzienniki tutejsze przypisują wpływowi dworu francuzkiego takowe nieostosowne łączenie się familli Don Franciszka, stojącej teraz najbliżej tronu hiszpańskiego; albowiem dwór francuzki wie dobrze o tém, że opinia dumnych Hiszpanów zawsze więcj sprzyjałaby obcemu Xięciu, jakkolwiek z domu Orleanów pochodzącemu, aniżeli potomkowi jednego z członków rodziny Infanta Don Franciszka, zrodzonemu w małżeństwie z prywatną osobą zawartém; czyli innemi słowy, że dzieci Xięstwa Montpensier miałyby zawsze piérwsze prawo do tronu hiszpańskiego (na przypadek bezpotomnego zejścia Królowej Izabelli), aniżeli wnuki Infanta Franciszka de Paula, zrodzone z małżeństw, przez któreby się zniżyli do rzędu innych poddanych,

Stonicko...
Stonicko...
Stonicko...

BRUNNEN 20. JUNI 1871

Die Brunnen...
Die Brunnen...
Die Brunnen...

BRUNNEN 20. JUNI 1871

Die Brunnen...
Die Brunnen...
Die Brunnen...

BRUNNEN 20. JUNI 1871

Die Brunnen...
Die Brunnen...
Die Brunnen...

Die Brunnen...
Die Brunnen...
Die Brunnen...

BRUNNEN 20. JUNI 1871

Die Brunnen...
Die Brunnen...
Die Brunnen...

BRUNNEN 20. JUNI 1871

Die Brunnen...
Die Brunnen...
Die Brunnen...

BRUNNEN 20. JUNI 1871

Die Brunnen...
Die Brunnen...
Die Brunnen...